

gaa direkte til Dronninglund, men de vare i øvrigt enige. Pengevæsenet have de i Orden, de have en Bevilling fra Hjørring Amtsraad, de have med 12 Stemmer mod 7 faaet en Bevilling paa 85,000 Kr. fra Dronninglund Sogneraad, og de have Driften i Orden, idet de have en Overenskomst, som den højtærede Minister sagde, med den nærliggende Privatbane Nørresundby—Frederikshavn om den fremtidige Drift. Der er meget faa Baner paa dette Lovforslag, som ere saa vel funderede som denne Bane. Jeg synes dog, at det var mærkeligt, om vi nu i dette Øjeblik skulde stemme en saadan Bane ud, og det kan jeg heller ikke tro kan være Meningen — selvfølgelig er det Meningen fra de ærede Forslagsstilleres Side, men jeg kan ikke tro, at det høje Ting vil gaa med til dette.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stilled til §§ 1, 3 og 4 af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) og et andet æret Medlem (Dalsgaard), og som jo ere meget vigtige, skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Da vi havde Sagen til første Behandling her i dette høje Ting, blev Forslaget jo meget stærkt kritiseret med Hensyn til Privatbanerne, idet man ansaa et Antal af 48 Privatbaner for alt for stort, men særlig bleve Statsbanerne stærkt kritiserede. Noget lignende gjorde sig gældende til at begynde med i Udvalget, og det blev mig hurtig klart, at dersom der skulde være Udsigt til at redde Jernbaneloven i det hele taget, maatte der gøres Indrømmelser og Indrømmelser fra vor Side. Jeg erkender, at de Indrømmelser, der ere gjorte, dels fra et Flertal i Udvalget og dels fra hele Udvalget, navnlig med Hensyn til Privatbanerne, ere meget store, saa store, som jeg neppø havde ventet. Til Gængæld derfor have vi maattet give Afkald paa forskellige Ting, som vi satte særlig Pris paa. Vi have givet Afkald paa den østsjællandske Jernbane, paa Køge—Kværkeby-Banen, som jeg gerne vilde have stemt for, vi have maattet give Afkald paa Skive—Skern-Banen, saaledes som den var foreslaaet af Regeringen, en Bane, som jeg ogsaa meget gerne vilde have stemt for, der var ikke en af Statsbanerne, jeg hellere vilde have stemt for end netop dette Anlæg. Men det var mig klart, at det var nødvendigt at gøre Indrømmelser for at naa et Resultat, og med Hensyn til Skive—Skern-Banen er Resultatet jo saaledes, at den i Virkeligheden staar paa sikker Grund, idet vi nemlig have vedtaget en Begyndelse til Videbæk, og det er meningsløst at anlægge denne

Begyndelse, naar man ikke vil fortsætte. Jeg skal ikke fortsætte disse Betragtninger, da jeg har udtalt mig om det ved Sagens anden Behandling. Men til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) vil jeg sige, at han var ogsaa blandt dem, som meget stærkt angreb disse Statsbaner ved første Behandling, han angreb den østsjællandske Jernbanes Overtagelse af Staten, han angreb Køge—Kværkeby-Banen i visse politiske Vendinger, som jeg ikke skal gentage, og kaldte den meget odios. Men særlig angreb han den midtsjællandske Jernbane og Skive—Skern-Banen, det var 2 „uhyrlige“ Baner, som han fandt aldeles meningsløse, men den mest „uhyrlige“ af dem alle var netop Skive—Skern-Banen. Han mindes, at Kommissionen ulykkeligvis i sidste Øjeblik kom ind paa at sige: Lad os nøjes med en Antydning ved at foreslaa en Stump fra Skive til Videbæk, men han kan ikke forstaa, hvorledes Kommissionens Medlemmer have haft det ved at stemme for den. Han mindes for sit eget Vedkommende, at han tænkte som saa: Det ligger saa langt ud i Fremtiden, saa vi ikke behøve at se saa meget paa Ansvar; der vil komme til at gaa saa mange Aar, saa vi maaske ere døde og borte inden den Tid, saa lad dem, der leve til den Tid, sørge for det. Det var hans Motiv til at gaa med til denne Stump Jernbane, ligesom han endvidere troede, at den Tid var fjern, da den danske Stat fik Raad til at anlægge og drive denne Bane. Derfor regnede han den fremdeles som en „Uhyrlighed“, og hans Ovraskelse var meget stor ved at se, at denne „uhyrlige“ Bane alligevel stod paa Regeringens Forslag. Nu maa jeg rigtignok sige, at det overrasker mig noget, at det ærede Medlem møder frem her i Dag med et Forslag om, at denne „uhyrlige“ Jernbane alligevel skal vedtages, ganske vist ikke saaledes som den var foreslaaet og saaledes, at der i det hele taget kunde være Udsigt til at faa denne Jernbane gennemført, thi hans Forslag maa jeg tillade mig at sige, er netop „uhyrligt“. Det er et Forslag om en Bane fra Skern til Skive paa 11 Mil, uden at der i mindste Maade er antydning noget om Retningen. Det høje Ting ved meget godt, at der er forskellige Meninger med Hensyn til Retningen af denne Bane. Som Regeringsforslaget forelaa, var det umuligt at gennemføre i dette høje Ting. Den anden Retning, som der har været Tale om i Kommissionen, vilde ligeledes være meget vanskelig at gennemføre i dette Øjeblik. Der er alt-